

23 И повыка ги, и говореше имъ съ прѣтчи: какѡ мѫже дїаволъ дїавола да изгонѧва;

24 И ако єдинъ царство се раздѣли на вр҃хъ сѣбе си, не мѫже да стой фнава царство.

25 И ако єдна кѹща се раздѣли на вр҃хъ сѣбе си, не мѫже да стой фнава кѹща:

26 И ако дїаволо є станалъ самъ на вр҃хъ сѣбе си, и раздѣлилъ се є, не мѫже да стой, но свѣршованъ єма.

27 Никой не мѫже да разграби вѣши те на-іакїа, като влѣзне въ кѹща та м8, ако пѣрво не вѣрже іакїатъ, и тога ще м8 ѿвѣре кѹща та.

28 "Истина ви говоримъ, защо сїчки те согрѣшениа ще да се простиатъ на сыновѣ тѣ чловѣчески, и хвалы тѣ щото ще да похвѣлатъ.

29 Но който похвѣли на Дхя стаго, нѣма прощеніе во вѣкѣ вѣкнвѣ, но повиненъ є на вѣчнлатъ сѣдъ.

30 Защо говорѣха: че има дѣхъ нечиистъ.

31 Дойдоха прѣче майка м8 и братія та м8: и като стоѣха вѣни, пратиха до него, и вѣикаха го.

32 И народъ многъ седѣше фколу негу: и рѣкоха м8: єто, майка ти и братія та ти тѣ трасятъ вѣни.

33 И ѿговори, и рѣче имъ: кой є майка ми, илъ братія та ми;

34 И като изгледа фнава, щото седѣха фколу негу, рѣче: єто, майка ми и братія та ми.

35 Защо, който сотвори вѣла та Божія, той ми є братъ, и сестра, и майка.

ГЛАВА Д.

И ПАКЪ начна Іисусъ да оучи при морѣ то: и собрасе многъ народъ фколу негу, щото влѣзе самъ въ геміа та, и седѣше въ морѣ то: а сїчки народъ по краї морѣ то на землѧ та бѣше.

2 И оучеше ги многъ съ прѣтчи, и говореше имъ въ оученіе то си:

3 Гаѧтайте, єто излѣзе сѣателю да сїке.

4 И като сїкеше, єдинъ падна на пѣтъатъ, и дойдоха птицы те нечесны и искажаваха го.

5 А дрѣго падна на каменито мѣсто, което нѣмаше землѧ многа: и ѹкѣ извинилъ, защо нѣмаше землѧ дѣкѣла:

6 А когато изгрѣа слѣнце то, повеянѣ: и защо нѣмаше коренъ, и зсажниа.

7 А дрѣго падна въ тѣрни: и ѿбрѣстоха тѣрни тѣ, и оудавиха го, и плодъ не дѣде.

8 А дрѣго падна на добра землѧ: и даваше плодъ, и издигашесе и растѣше: и приносеше плодъ єдинъ то тридесать, а дрѣго то сто.